

[Undervisningsministeren.]

vi da faldt tilbage paa. Jeg tror heller ikke, det vilde være en heldig Ordning, lige saa lidt som Ordningen af 1903 eller 1911. Den fik vi jo delvis ved et Tilfælde, idet der skete det i Midten af 70erne, at Venstre, Folketingets Flertal, nægtede Bevillingen til det kongelige Teater. Det hang nu sammen med Striden om Opførelsen af en Nybygning — De husker Rigsretsanklagen o. s. v. Men da Rigsdagen samledes paa ny, enedes en Del af Venstre med Højre om et Forlig, ved hvilket man om Efteraaret vedtog, hvad man havde forkastet om Foraaret, men med den Ændring, som skulde være en Slags Indrømmelse, fordi man ikke godt om Efteraaret uden videre kunde vedtage, hvad man havde forkastet om Foraaret, at fra nu af skulde Teatrets Budget optages paa Finanslovsforslaget. Dette skete saa, og indtil 1903 var Teatrets Budget et Led i Finanslovsforslaget, saaledes at Teatrets Virksomhed og Drift altsaa var afhængig af den aarlige Bevilling, hvilket for øvrigt var ganske imod Venstres Principper, imod, hvad Venstre gennem Aaringer, lige fra 1849, havde hævdet, og som det ogsaa, da det kom til Magten efter Systemskiftet 1901, gjorde gældende ved J. C. Christensens Teaterlov af 1903, der i sine Principper blev ført videre og desværre ogsaa gjort permanent ved Appels Lov af 1911. Lovene af 1903 og 1911, der efter min Mening betød et Fremskridt, tog Teaterbudgettet ud af Finanslovsforslaget og gjorde Teaterstyret mere selvstændigt. Fejlen, der ikke var saa udpræget og skæbnesvanger i Loven af 1903, som var 5-aarig, viste sig imidlertid paa Grund af Konjunkturforholdene at være meget skæbnesvanger efter Loven af 1911. Forstrækningssystemet, der efterhaanden har sat Teatret i en Gæld til Statskassen paa 13 Mill. Kr. — naar Dobbeltscenen træder i Kraft, vil den rimeligvis være 15 Mill. Kr. —, ønsker jeg lige saa lidt som Ordføreren, at vi nogen Sinde skal vende tilbage til. Jeg ønsker heller ikke, vi skal vende tilbage til Ordningen før 1903, men det vil vi gøre midlertidigt, og saa staar Rigsdagen og Regeringen ganske frit og kan gøre, hvad de vil. Jeg kan altsaa bekræfte den Opfattelse, som den ærede Ordfører her har fremsat.

Til syvende og sidst vil jeg endnu en Gang udtale min Glæde over og Tak for, at Udvalget og det høje Landsting vil fremme dette Lovforslag. Det er jo nu yderste Tid, men hvis Lovforslaget vedtages endeligt i denne Uge, kan det jo meget hurtigt faa kongelig Stadfæstelse, og saa tror jeg ogsaa, jeg vil være rede til umiddelbart der-

efter at foretage de fornødne Skridt, som kan sætte Teatret under den nye Styreform i Stand til at forberede sig til den kommende nye Æra, der træder i Kraft med Dobbeltscenens Aabning.

Blang: Det er overordentlig beklageligt, at det ikke lykkedes det nedsatte Udvalg at naa til en klarere Affattelse af Lovforslagets § 18. Hvis nemlig denne Ordning bryder økonomisk sammen — og jeg tror, Rigsdagen gør klogt i at regne med dette som en i alt Fald ikke særlig fjern Mulighed —, staar vi i Virkeligheden paa bar Bund og ved ikke — jeg kunde ikke forstaa den højtærede Ministers Udtalelser anderledes —, hvad der saa skal træde i Stedet. Men saa forekommer det mig, at har Teatret dokumenteret, at det ikke lader sig drive paa økonomisk forsvarlig Maade hverken under den nuværende Form eller under den nye Ordning, er der kun en eneste forsvarlig Udvej tilbage, nemlig at lade det gaa over til Privatdrift. For øvrigt har jeg i de Aar, jeg har haft Sæde i det andet høje Ting, været Modstander af Dobbeltscene-projektet, og baade af den Grund og fordi jeg ingen Tillid har til den Ordning, her etableres, vil jeg ikke kunne stemme for det foreliggende Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—18 samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Sluttelig foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forsikringsaftaler.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 148; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 545).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Rytter): Det er navnlig to Hovedspørgsmaal, som har beskæftiget Udvalget, nemlig Spørgsmaalet om de gensidige Forsikringselskaber og Spørgsmaalet om de præceptive Regler.